

Oikealla sijoittumisella maalivahti välttää turhat liikkeet

Edellisessä jaksossa käsiteltiin maalivahdin perustorjuntajoukkoja. Niiden eduista ei kuitenkaan pääse nauttimaan, jos maalivahdin sijoittumisessa on puutteita. Väärin sijoittunut maalivahti joutuu venymään jo peruslaukauksia torjuessaan ”akrobaattisiin lumienkeleihin”, ja se on pitkässä juoksussa tehoton ja uuvuttava - joskin näyttävä - tapa torjua. Oikein sijoittunut maalivahti peittää maalista niin suuren osan, että selviytyy suorista laukauksista nopeilla ja taloudellisilla perustorjunnoin.

Sijoittuminen

Sijoittumisen tavoitteena on siis peittää mahdollisimman suuri osa maalista. Oikein sijoituessaan maalivahti on torjuntahetkellä maalin keskipisteen ja renkaan välisellä linjalla, rintamasuunta kohti rengasta ja riittävästi vastassa.

Milloin maalivahti on sitten riittävästi vastassa? Mitä ulommaksi maalivahti tulee maalistaan, sitä vähemmän maalin kulmiin jää tilaa maalintekoa varten. ”Mitä enemmän vastassa, sen parempi” ei kuitenkaan päde joka tilanteessa. Renkaallisen pelaajan ollessa pienessä kulmassa voi maalivahti olla syvällä alueellaan, peittäen silti riittävästi maalia. Jos taas rengas on keskellä, mutta maalin kulmalla on vapaa pelaaja, on maalivahdin mitoitettava ulostulonsa siten, että hän ehtii vielä liikkumaan kulmatilanteeseen, jos renkaallinen pelaaja päätyykin laukauksen sijasta syöttöön.

Ringeten säännöt asettavat omat rajoituksensa vastaantuloille. Maalivahti saa tulla torjuntatilanteessa ulos alueeltaan, mutta hänen on pudotettava torjumansa rengas välittömästi takaisin peliin. Tämä johtaa lähes poikkeuksetta vastustajan vaaralliseen maalitilanteeseen, joten näin rohkeasta vastaantulosta saavutetut edut jäävät vähäisiksi.

Kenties suurin yksittäinen sijoittumista tukeva tai rajoittava tekijä on maalivahdin oma liikkumistaito. Oleminen oikeassa paikassa oikeaan aikaan edellyttää maalivahdilta todella sulavaa liikkumista. Vanhan väittämän mukaan maalivahtien tulisikin olla joukkueidensa parhaita luistelijoita; ei välttämättä nopeimpia, mutta taitavimpia.

Sijoittumiseen vaikuttavia tekijöitä:

- * Liikkumistaito
- * Pelinlukutaito
- * Joukkueen puolustustaktiikka
- * Lajin säännöt

Sijoittumisen harjoittelu kannattaa aloittaa klassisella ”köysidemolla”, jossa maalin kulmista renkaaseen vedetyillä naruilla havainnollistetaan maalivahdille vastaantulon hyödyt. Samalla pystytään luomaan maalivahdin pelirajat. Niiden avulla molari tietää, mitkä pienen kulman tilanteista hän voi pelata rohkeasti pystyssä, ja milloin taas tarvitaan perustorjuntajoukko. Samoin naruja avulla etsitään ne vastaantulon rajat, mistä maalivahti ehtii vielä liikkumaan kulmalle syötön avulla rakennettuihin tilanteisiin.

Sijoittumisen edellyttämää pelinlukutaitoa on hyvä harjoitella esimerkiksi pelivideoita katsomalla. Laajassa kuvakulmassa näkyy renkaallisen pelaajan lisäksi renkaattomat hyökkääjät sekä omat puolustajat. Tämän kokonaiskuvan nähtyään maalivahti voi arvioida omaa sijoittumistaan kullakin hetkellä.

Maalivahdille on erityisen opettavaista elää sijoittumisvirheestä johtuvat maalitilanteet uudestaan hyökkääjän ominaisuudessa. Maalitilanne rakennetaan harjoituksissa uudelleen siten, että pelannut maalivahti onkin hyökkääjän paikalla. Näin hänelle konkretisoituu, miltä hänen tekemänsä ratkaisu näyttää hyökkääjän silmin katsottuna, ja miltä vaihtoehtoiset sijoittumiset näyttävät. Tämän mielikuvan avulla on helppo muokata omaa pelitapaansa aiempaa paremmaksi.

Liikkuminen

Perusluistelutaidon (mm. luistelu etu- ja takaperin, kaarreluistelu, jarrutukset) oppimisen jälkeen maalivahteja tulee ohjata kohti tekniikkaluisteluita. Maalivahdit liikkuvat peleissä pääasiassa perusasennossa maalialueen sisällä, niinpä molarit voivat mielestäni korvata ”pitkät viivat” tai muut vastaavat luisteluharjoitukset heille lajinomaisilla, perusasennossa tapahtuvilla ja paljon käännöksiä sisältävillä harjoitteilla. Maalivahdin tulee säilyttää torjuntavalmiutensa myös liikkumisen aikana, joten harjoitteissa on vaadittava sitä, että käännöksistä huolimatta maalivahti pitää painonsa mahdollisimman tasaisesti molemmilla luistimilla. Muutoin perusasento rikkoutuu, eikä maalivahti ole enää täydessä torjuntavalmiudessaan. Kaikki ne harjoitteet jossa nämä asiat toteutuvat, ovat hyviä liikkumisharjoitteita.